

res quatuor agnoscere potest. hinc tamen etiam agnitione aliquam plenitudinem ex parte cognoscitur: sic et de gaudio dicitur est. vñ et apud dicit ad Col. p. Impleamini agnitione voluntatis eius in omni sapientia et intellectu spirituali.

Ad quartum sic procedit.

Uideat quod gaudium sit virtus. Vitiu. n. tria virtuti. s. tristitia ponit vitiu: vt p. de accidia et de inuidia. g. etiam gaudium debet poni virtus. **P.** Sic amor et spes sunt passiones quodammodo boni: ita et gaudium. sed amor et spes ponuntur virtutes. g. et gaudium de 3. p. virtus. **P.** precepta legis dant de actibus virtutum. s. precipit nobis quod deo gaudeamus secundum illud psalmi. 4. Gaudete in domino sp. g. gaudium est virtus. **S.** 3. est quod neque enumeratur inter virtutes theologicas: neque inter virtutes morales: neque inter virtutes intellectuales: vt ex dictis patet. **R.** dicendum quod virtus sicut est habitus est: est habitus quidam operatiuus. et ideo secundum propriam rationem habet inclinationem ad aliquem actum. est autem contingens ex vno habitu plures actus eiusdem rationis ordinatos. puenire: quorum vnus sequitur ex alio: et quia posteriores actus non procedunt ex habitu virtutis nisi per actum priorum: ideo est quod virtus non diffinitur nec dicitur nisi ab actu priorum: quousque etiam alij actus ab ea consequuntur. Manifestum est autem ex his quod de passionibus dicta sunt. quod amor est prima affectio appetitive potentie. ex qua sequitur et desiderium et gaudium. et ideo habitus virtutis ideo est qui inclinat ad dilectionem et desiderium boni dilectum et ad gaudendum de eo. s. gaudio dilectionis in hoc actu est prior: ideo est quod virtus non dicitur a gaudio nec a desiderio: s. a dilectione et de caritate. sic g. gaudium non est aliqua virtus a caritate distincta s. est quodammodo caritatis actus siue effectus. et propter hoc enumeratur inter fructus: vt p. 3. h. 5. **A.** ad primum dicendum quod tristitia que est vitiu causatur ex inordinato amore sui: quod non est aliquid spirituale vitiu s. quodammodo generalis radix vitiu: vt s. dictum est. et ideo oportuit tristitias quasdam particulares ponere spiritualia vicia: quia non dicitur ab aliquo spirituali vicio: s. a generali. s. amor dei potest spiritualis virtus que est caritas ad quam reducitur gaudium: vt dictum est sic per actum eius. **A.** ad secundum dicitur quod spes sequitur ex amore: sic et gaudium. sed spes addit ex parte obiecti quodammodo spirituale rationem. s. arduum et possibile adipisci. et ideo ponitur spiritualis virtus. s. gaudium ex parte obiecti nullam spiritalem rationem addit

supra amorem que possit causare. speciales virtutes. **A.** ad tertium dicitur quod intentum dicitur preceptum legis de gaudio inquam est actus caritatis: s. non sit primus actus eius.

Deinde consi

derandum est de pace. Et circa hoc quatuor. p. vtrum pax sit idem quod concordia. 2. vtrum oia appetant pacem. 3. vtrum pax sit effectus caritatis. 4. vtrum pax sit virtus.

Ad primum sic procedit.

Uideat quod pax sit idem quod concordia. Dicitur n. Aug. 19. de ciuitate dei. Pax hominum est ordinata concordia. s. non loquitur nisi de pace hominum. g. pax est idem quod concordia. **P.** Concordia est quodammodo vnio voluntatum. s. ratio pacis in tali vnione consistit. Dicitur n. Dyo. 11. ca. de diuino. no. quod pax est vnio et consensus operatiuus. g. pax est idem quod concordia. **P.** Quorum est idem oppositum et ipsa sunt idem. s. idem opponitur concordie et pacis. s. dissensio. vñ dicitur ad Cor. 14. Nonne dissensionis deus est pacis. g. pax est idem quod concordia. **S.** 3. est quod concordia potest esse aliquando in ipso in malo. s. non est pax in ipso: vt dicitur Ysa. 59. g. pax non est idem quod concordia. **R.** dicendum quod pax includit concordiam et aliquid addit. vñ vbicumque est pax ibi est concordia: non tamen vbicumque est concordia ibi est pax: si nomen pacis proprie sumatur. concordia n. proprie supra est ad alterum in quantum. s. diuerso fori cordium voluntates sicut in vno consensu conueniunt. Contingit etiam vnus hominis cor tendere in diuersa. et hoc dupliciter. vno quodammodo secundum diuersas potentias appetitiuas. sic appetitus sensitivus plerumque tendit in triu rationis appetitus: secundum illud h. 5. Caro concupiscit aduersum spiritum. Alio modo inquam vnus et eadem vis appetitiua in diuersa appetibilia tendit que sicut consensus non potest. vñ necesse est esse repugnantiam motuum appetitus. vnio autem horum motuum est quodammodo de ratione pacis. n. n. homo habet pacatum cor quodammodo non habeat id quod vult. et si habeat aliquid quod vult: tamen adhuc restat ei aliquid volendum: quod si habere non potest. h. autem vnio non est de ratione concordie. vnde concordia importat vnionem appetituum diuersorum appetituum. pax autem supra hanc vnionem importat etiam appetituum vni appetitum vnioem. **A.** ad primum g. dicitur quod Aug. loquitur ibi de pace que est vni hominum ad alium. et hanc pacem dicit esse

cōcordiā: nō quālibz s; ordinatāz ex eo. s. q̄
vnus hō cōcordat cū alio fm illd qd̄ vtriqz
cōuenit. si. n. hō cōcordet cū alio nō spōtāea
uolūtate: s; quasi coactus tōze alicuius ma
li sibi iminētis. tal' cōcordiā n̄ ē vera par: ga
nō suat' ordo vtriusqz cōcordati s; p̄turbat'
ab aliq' tōze iserēte. z p̄opt' h̄ p̄mittit q̄
par ē trāgllitas ordīs q̄ qdē trāgllitas cōfi
stitit i h̄ q̄ mor' oēs appetitū in vno hoīe cō
gescūt. ¶ Ad secūdū dicēdū q̄ si hō simul
cū alio hoīe i idē cōfēriat: nō tamē cōsensu
ei' ē oīo sibi vnit' nisi etiā sibi inuicem oēs
motus appetitū eius sit cōfēriētes. ¶ Ad
tertū dicēdū q̄ paci opponit' duplex diffē
sio. s. diffēsiō hoīs ad seipsū. z diffēsiō hoīs
ad alterum. concordie autem opponit' hec
sol' secunda diffēsiō.

Ad secundum sic pro

cedit. ¶ Videt' q̄ nō oīa appetāt pacē. Pax
n. fm Dyo. ē vnitiua cōfēsus. s; i his q̄ cōgni
tione carēt n̄ pōt vniri cōfēsus. q̄ huiusmōi
pace appetere nō pōt. ¶ Appetitus non
ferit' sū ad h̄ria. sed multi sūt appetētes bella
z diffēsiōes. q̄ nō oēs appetit pacē. ¶ Solū bonū ē appetibile. s; qdā par videtur
eē mala. aliogn oīs non diceret Matb. 12.
Nō veni mittere pacē. q̄ nō oīa pacem appe
tūt. ¶ Illud qd̄ oīa appetūt videt' eē sū
mū bonū qd̄ ē vltim' finis s; par n̄ ē huius
modi. ga etiam i statu vie hētur: aliogn fru
stra oīs mādaret Mar. 9. Pacē habete iē
vos. q̄ nō oīa pacē appetūt. ¶ S; ē quod
Aug' dicit i 9. d. ciui. di q̄ oīa pacē appetunt
z idē etiā dicit Dyo. 9. ca. d. diui. no. ¶ R.
qd̄ ex Bīpo q̄ hō aliqd appetit: oīs est
ipsū appetē ei' qd̄ appetit affecutionē: z p
oīs remotionē eoz q̄ cōfēcutionē impedire
pōt. pōt at' ipediri affecutio hōi cōfiderati p
h̄riū appetitū: vel suiip' v' alteri'. z vtrūqz
tollit' p pacē sic s̄ dictū ē. z iō necesse est q̄
oē appetē appetat pacē i cōfētū. s. oē appetēs
appetit trāgllē z sine ipedimēto pūcīre ad
id qd̄ appetit: i q̄ cōfistit rō pacis: quaz Aug'
diffinit' tranqllitatē ordīs. ¶ Ad p̄mū qd̄
q̄ par ipoztat vnionē: nō solum appetitus
iūctual' seu rōnalis aut aīalis ad q̄s pōt
ptinere cōfēsus: s; etiā appetit' nālis. z ideo
Dyo' dicit q̄ par ē opatia z cōfēsus z cōnālī
tatis: vt i cōfēsu ipoztet' vnio appetitū ex
cōgnitiōe pcedētū. p cōnālītatē aut' impoz

tatur vnio appetitū nāliū. ¶ Ad secūdū
qd̄ illi etiā q̄ bella q̄rūt z diffēsiōes: nō
cōfiderāt nisi pacē quaz se h̄re n̄ estimāt. ¶ Te
n. dicitū ē: nō est par si q̄s cū alio concordet
s; id quod ipē magis vellet. z iō hoīes q̄runt
hāc cōcordiā rumpere bellādo tāqz cōfēcūz
pacis h̄ntem: vt ad pacē pueniāt i qua nihil
eoz volūtati repugnet. z p̄p' hoc oēs bellā
tes q̄rūt p bella ad pacē aliqūā puenire p
fectiōz q̄s p̄us h̄rent. ¶ Ad tertū qd̄ ga
par cōfistit i getatiōe z vnioe appetitus. sic
aut' appetitus pōt esse simpliciter boni v' bo
ni apparētis. ita etiā z par pōt eē z vera z
apparēs. vera qdē par non pōt eē nisi circa
appetitū veri hōi: ga oē malū z si fm aliqd
appeat bonū. vnde ex aliq' pte appetitū ge
tet. h; tū multos cōfēct' ex q̄bus appetit' re
manet inquietus z p̄turbatus. vñ par vera
nō pōt eē nisi i hōis z bonoz. par aut' q̄ ma
lorū ē: ē par apparēs z nō vera. vñ dicit' Sap.
14. In magno viuēt c' s' iscie bello tot z taz
magna mala pacē appellāt. ¶ Ad q̄rū qd̄
q̄ cū vera par nō sit nisi d' bono. sic dupliciter
hēt' verū bonū. s. p̄fecte z ip̄fecte. ita est du
plex par vera. qdā p̄fecta q̄ cōfistit i p̄fecta
fruitiōe sūmi hōi p̄ quam oēs appetitus vni
uit' getati i vno. z h̄ ē vltim' finis creature
rōnalis: fm illd p̄s. Qui posuit fines tuos pa
cem. Alia ē par ip̄fecta q̄ hētur i h̄ mundo:
ga z si p̄ncipal' aīe motus gescat in deo. sūt
tamen aliqua repugnantia et intus z extra
que perturbant hanc pacem.

Ad tertium sic proce

dit. ¶ Videt' q̄ par n̄ sit p̄p' effect' caritatis
Caritas. n. nō hētur sine grā gr̄uz faciēte. s; par
a q̄busdā hētur q̄ nō hūt grām gratum
faciēte: sicut z gētiles aliqñ habent pacem.
q̄ par nō ē effect' caritatis. ¶ Illud n̄ est
effect' caritatis cui' h̄riū cū caritate eē pōt
s; diffēsiō q̄ h̄ria paci pōt eē cū caritate. vi
dem'. n. q̄ etiam sacri doctores vt Zoro' z
Aug' i aliqbus opiniōib' diffēserūt. Pau
lus etiaz z Barnabas diffēssisse legūt Act.
15. ¶ Videt' q̄ par nō sit effect' caritatis.
¶ Ad n̄ ē p̄p' effect' diuersoz. s; par ē ef
fect' iusticie fm illd Ysa. 32. Opus iusticie
ē par. q̄ nō ē effect' caritatis. ¶ S; ē qd̄
dicit' i ps. Pax multa diligētibus lege tuam.
¶ R. dō q̄ duplex vnio ē de rōne pacis. s;
ut dictū est. q̄ruz vna est fm ordinatiōe

